

Kar Çiçeğim Solmuş Hüzün Sağanağında

– Yazan Adam · 04 Ekim 2010

Dolaşıp geldim aynı yere, neyleyim ki gönül söz dinlemiyor işte
Umutlar ruhumdan fırkatiyle kopuyor gül-ü nihal diliyle, bir sevda meşkiyle
An dillense, hicran seli sinemi silip süpürse, yine umudum tükenmiyor ne hikmetse
Geceler hüzün bahşetsede, yalnızlığım düşüncelerime keder versede, razıyım elbette

Hani gün kararır ve gözler solgun bir nazarla merakın şevkiyle umutla aranır
Bir haber için, tefekkürde feyzin kadresi en müstesna bir seçim, gönül niye sızlanır
Yarin hasreti, niyetin halisi,vaadin banisi, bahtın nasip hikayesi yüreği aydınlatır
Sabrın lehçesinde rahmet ruhum için elbette ki ardır, ülfet kim için hardır ve aşktır

Ne söylersen durma bir an yinede gönül diliyle söyle, ibreti nazarı ihmal etme
Kimseyi birgün kınayıp, keyif için meyletme, hakikat için hesabı nefesine heba etme
Gülerken ağlayanı, duyarken sızlananı, uyurken seherin vecdiyle kalkanı terk etme
Sadakat için, mağfıret iradi olmak bakımından ihsan payesinde bir seçim ar etme

Gelin olmak için bekliyor, edebi terennüm ederek içleniyor, sükutu aşk biliyor
Naz etmeyi, hevese meyletmeyi, kederi def etmeyi, merak için ser vermeyi bilmiyor
Bir çiçeğin zarefetinde, naifliğin bütün hallerinde, kanat etmeyi bir sevda biliyor
Halini katletmiyor, ne derler için gönlünü hasretmiyor, umudu elhak meşk biliyor

Nesiller niye güvenliğe ve eminliğe taliptirler, zafiyetleri söyle kimler hesap eder
İman senden ne bekler, can niye aşk için vecdini serdeder, öte haşyeti neleri ar eder
Akıl sadece insanda var, nar korkusu niye ruhunu sarar, inanmak niye kar fetheder
Gül solunca, can mutazarrır kalınca, umnutlar hazanlaşınca bu sineye efkar eker

Mustafa CİLASUN